

lov, men kunne rettest henvises til Finantslovens Bestemmelser.

ad § 10.

Istedetfor det ved Loven af 19de Februar 1861 for Distriktslægerne fastsatte System for Alderstillaag er her, som oven anthdet, foreslaaet en Klasse = Inddeling i 4 Lønningsklasser. Med Hensyn til Lønningsstørrelserne bemærkes, at de i Loven af 19de Februar 1861 ved Alderstillaag for den Enkelte successive forhøiede Lønninger have været udbetalte efter Sædtillaagets Gjennemsnit med 359 Rd. 72 f., 480 Rd., 600 Rd., 713 Rd. 72 f., 827 Rd. 24 f. For de 4 foreslaaede Lønningsklasser har Man fundet Lønningsstørrelser af 400 Rd., 600 Rd., 700 Rd. og 800 Rd. passende. Forsaavidt der enkelte Steder findes Embedsboliger for Distriktslægerne, er det forudsat, at dette Emolument fremdeles skal tilflyde dem uden Affortning i Lønningen, ligesom hidtil; men da disse Boliger ikke ere tilbeibragte ved Opoffrelser fra Statens Side, er det paa den anden Side forudsat, at deres Værdi ogsaa, som hidtil, ikke kommer i Betragtning ved Pensionsberegning.

ad § 11.

Ved Bestemmelserne i denne Paragraf er der for Overlægen ved Sindsfhygeanstalten ved Marhuus intet Hensyn taget til den Forøgelse, som Begyndelseslønnen har modtaget ved Tillægget efter Sædomsfrivningen, da en Begyndelseslønnig af 2000 Rd. findes passende for dette Embede, med hvilket Embedet som Overlæge ved Sindsfhygeanstalten ved Bordingborg foreslaaes lønnet lige, naar sidstnævnte Anstalt ved den paataante Udvidelse har faaet et tilsvarende Omfang til det, den førstnævnte nu har. Ved Begyndelseslønnen for Overlægen ved Helbredelsesanstalten for Sindsfhyge ved Bordingborg har Man, for at sætte den i et rigtigt Forhold til den saaledes foreslaaede Lønning for Overlægerne ved de udvidede Anstalter,

ligeledes troet at burde see bort fra Sædtillaagget. De øvrige Lønningsstørrelser i Loven af 19de Februar 1861 § 23 ere derimod forøgede med 200 Rd. istedetfor dette Tillæg, og Man har for at høde paa den lavere Begyndelseslønnig fastsat Tidsfristen for Alderstillaaggenes Indtræden til 3 Aar istedetfor 5.

ad § 12.

For de i denne Paragraf omhandlede Embedsmand ere Lønningsbestemmelserne overeensstemmende med de for dem ved Loven af 19de Februar 1861 § 24 givne, saaledes at der ved Lønningsstørrelsernes Beregning er taget Hensyn til Gjennemsnitsbeløbet af det paa dem efter den nævnte Lov faldende Sædtillaag. Det er derhos fundet rettest i Lønningsloven udtryffeligt at optage de dem hidtil tillagte Emolumenter af Embedsbolig og tildels Embeds jord.

ad § 13.

De foreslaaede Medhjælpssummer ere de ved Loven af 19de Februar 1861 § 25 bevilgede, forøgede med Gjennemsnittet af Sædtillaagget for de to Femtebele af Summerne for Finantsaarene 1860—61 til 1867—68. Høiesterets Medhjælpssum er derhos forøget med 450 Rd., forhøiet med Sædtillaaggets Gjennemsnit, til Lønning af en Assistent, og Landsover- samt Hof- og Stadsrettens med 1000 Rd. istedetfor en tidligere indbragen Post som Vogholder ved Skiftekommissionen.

Fremdeles er den for Sø- og Handelsretten hidtil bevilgede Medhjælpssum, forøget med Sædtillaaggets Gjennemsnit, men med Fradrag af 800 Rd. som Følge af Forslaget i § 5 om Ansættelse af en Rgl. Assistent, optaget i Forslaget, hvorimod det til de civile Straffeanstalter bevilgede Beløb er udeladt, da der deraf for en stor Deel udredes Udgifter, som have en anden Karakter end de, der afholdes af de andre Medhjælpssummer.